

8. mar. 1843

FAKTA

Dato:

8. mar. 1843

Sidetæl:

Dagbog A, side 139-140

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 149-150;

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af

et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og

kærlighed, København 2018, s. 157-

158

TRANSSKRIFTION

8 Martz

Underlige Verden! hvor længe hænger jeg dog ved Dig – hvortit drages jeg henimod dine Glæder og ønsker at kunne dele dem, men altid stødes jeg tilbage og maa føle mig som en fremmed Fugl, hvis Qvidder imellem kan more, men som man dog negter Alt, naar han beder om Lidt af det Verden kalder Lykke. Da opstaaer Ønsket saa naturligt hos mig om at kunne trække mig tilbage fra den Verden, der ingen Lykke har for mig, tilbage til det dunkle Hjertekammer, lade det være min Celle, Moders Billede min Madonna, og saa sige Verden Farvel. Men til at føre Munkeliv ruller endnu Blodet for hedt gennem mine Aarer. En smuk, venlig Pige kan med •140• eet Ord kalde min hele Livslyst tilbage; og jeg er saaledes som en Boldt for de forskjelligste Luner. Gode Gud! hvad Gavn gjør jeg paa denne Jord? Jeg mødte engang i Grønningen to Mænd, de vare fattigt klædte, under Armen bar den ene en lille sort Kiste, hans Lommetørklæde var lagt om den op over Skulderen – den Lille var dog tung at bære til Graven – Hjemme i den fattige Stue sad vel Moderen grædende over den Lille, hun nylig saae, før Kisten blev lukket – hvorfor græd du, gode Kone? den lille Høi, der dækker Dit Barn er maaskee allerede jevnet, Dit Barn som Du fødte med Smerte og pleiede Nætter og Dage tænker Ingen paa uden Du, o, kunde jeg gjengive Dig den Lille og selv tage hans Plads under Græstørven – Du græder for Dit Barns Død – jeg maa græde over mit Liv!

–

Aske-Tuesday 11th March
1829
March

Der maad dog mere en mere Forbindelse mellem mit
Arbeid og mit Sind end jeg stundom har villet tilstaae.
Jeg er ulige kedre tilmaade, og enkeltig kann haende mit Ar-
beide ikke længer har det Kinende og Trøttende for mig
som tidligere. Ja, var det ikke allerede forkludret i Be-
gyndelsen, da troer jeg at jeg skulde have maaget det mi,
sa jeg føles, hvorpaad det kommer ud, nu da jeg med
glæde kan lakke Skjønheder frem af de enkelte Ting.
En stem mig forestaaer mig imorges: en Doormatin
af Asften i det er misligt, men jeg har Mad dertil,
kun opsatte jeg det til Aske onsdag var forbi, jeg vil
ingen Askeparve have ind i den! jeg er forøvrigt ikke
sværtvisk, saa den Maade.

8th March

Uendelige Verden! hvor heger jeg den dog ved sig -
hvor det drages jeg henimod sine Glæde og resten
at kunne dele den, men altid stæder jeg tilbage og
maa føle mig som en fremmed Tugl, hvis Fødder
imellem kan more, men som man dog nægter Alt,
naar man heder en lidt af det Viden kaldes Røkke. De
opstaaer Quoket saa naturligt har mig om at minne
trøkke mig tilbage fra den Verden, der ingen rigt
ker for mig, tilbage til det dunkle Kjørt-kammer,
lade det være min Gælle, Madens Billode min
Madonna, og saa sig Verden Farvel. Men, til at
føle Munkeliv ruller end nu Bladet for hvidt gjen
men mine Aare. En smuk, uendelig Pige kan med

140. et Ord kalde min hele Livsljst tilhaad, og jⁱ er
saaledes som en Balde for de forskjelligste Livs-
Gode Gud! Naad Gavn gj^or jⁱ paa samme Ford? jⁱ maad
to engang i Gromningen to Maend, de vare fattigt
blode, under Comen her den ene en lille sort Kiste,
hans Kommetorblade var lagt oven den og over
Skulderen - den lille var dog tung at bære til Gaven
Hjemme i den fattige Stue sad vel Madmen graedende
over den lille, min nylig saer, for Kisten blev lukket
hvorf^or g^oed da, gode Kone? den lille Plei, den d^okker
Det Barn er maaskee allerede jevnet, Det Barn som
du fattede med Smerte og pleiede Natter og Dage tænke
ingen paa uden Du, o, kunde jⁱ gjengive Dig den lille
og gele dese hans Plads under Praestruen - Du g^oder
for Det Barns L^od - jⁱ maad g^ode over mit Liv!

Ikke min - men Din. Villie skee! 14 Martz.

Det er idag min afd^ode Faders
Fedselsdag. G^ode m^oltog:
Efterretning om at Theodore
har ogs^a forlovet sig. For
8 Dage sidem d^ode min Onkel
i H^odkj^oping. Saaledes bringe
se sorgel^ose og gl^odelige Tanker
gjennem mit sk^one Blod.
Blorft^o p^oer jⁱ Kraft og
Ro, Mod og Gl^ode til at leve.
G^oden iler, og h^ovide jⁱ sp^ore
den, da vilde jⁱ, thi den
har leet mig: at jⁱ forst^ore ikke
at bringe den, saa er det jo
helst at den er forbi for mig.
Blor jⁱ dog ogs^a at pass^o daad.

J. Martz